

ร.อ.หญิงจีระประภา สุวรรณ
พยาบาล ศสช. รพ.ค่ายสุรนารี

เรื่องเล่า...เหนื่อยกายแต่ใจดี

ด้วยความที่เป็นศูนย์สุขภาพชุมชน ฉันและเพื่อนร่วมงานได้มีโอกาสได้จัดกิจกรรมต่างๆเพื่อคนในชุมชนมากมาย และแล้วในวันดีวันหนึ่งฉันก็ได้รับโอกาสจากหัวหน้าให้เป็นได้ไผ่ใหญ่ในการจัดโครงการอุ่นไอรักครอบครัว ปี 2 จำได้ว่าโครงการนี้ในปีแรก ก็ทำเอาหลายคนต่อมน้ำตาแตก แต่เรายังรู้สึกดีกับโครงการที่พวกเราได้จัดในครั้งนั้น และเรายังอยากให้มีขึ้นอีกในทุกๆปี ในครั้งนี้ก็เช่นกัน ครั้งนี้เป็นครั้งที่ 2 ที่พวกเราได้จัดโครงการอีก ในช่วงนั้นฉันรู้สึกว่าทำไมมันเรว่นัก แล้วก็ไม่ได้พักเลยเพราะที่ผ่านมาราออกคัดกรองภาวะสุขภาพของประชากรในพื้นที่แทบทุกวัน จัดโครงการทุกอาทิตย์ ช่วยงานกับหน่วยอื่นไม่ได้ขาด งานเยี่ยมบ้านอีกเป็นตั้ง บอกตรงๆเลยว่าเหนื่อยมาก แต่เมื่อได้รับมอบหมายก็ต้องทำให้ดีที่สุด ฉันได้วางแผนการจัดเตรียมคนเข้าร่วมกิจกรรมซึ่งเน้นครอบครัวที่มีลูกอยู่ในวัยรุ่นตอนต้นเป็นหลัก ทำไมนะเหรอ ก็เด็กช่วงนี้เป็นหัวเลี้ยวหัวต่อเลยนะ จะดีจะเลวก็ตอนนี้ละ ฉันและเพื่อนร่วมงานประสาน อสม.ให้ช่วยเตรียมครอบครัวเข้าร่วมประมาณ 2 อาทิตย์ เราก็ได้รายชื่อมาประมาณ 25 ครอบครัว เราก็ดีใจนะในตอนนั้น ที่เห็นว่าคนสนใจร่วมเยอะแยะ เราก็จัดเตรียมประสานงานต่างๆ ทั้งเรื่องสถานที่ อาหาร รถรับส่ง เจ้าหน้าที่ดูแล มีห่วงเล็กๆว่าจะเหมือนปีที่แล้ว พอถึงวันจริงมันเป็นวันเสาร์ (เย็นวันศุกร์เจ้าหน้าที่ ศสช. ส่วนใหญ่ออกคัดกรองสุขภาพอีกแล้วน้องๆเหนื่อยกันมาก) เราทุกคนมาในสภาพที่ดูอิดโรยแต่เราก็สู้นะ เราคิดว่าวันนี้จะมีอะไรดีจอรเราอยู่ เราอรับครอบครัวที่เข้าร่วมโครงการ รอแล้วรอเล่ามาแค่ไม่กี่ครอบครัว ฉันก็เริ่มใจเสียแล้วละติดต่อ อสม.ก็ไม่ได้ ก็เลยต้องไปกันก่อนเพราะคนส่วนใหญ่ก็มาแล้ว เราออกเดินทางไปสวนสัตว์นครราชสีมา ตอนนั้นก็เกือบแปดโมงครึ่งแล้ว พอไปถึงวิทยากรมาถึงแล้ว ด้วยความที่วิทยากรกันเองและน่ารักมากทำให้เราเข้าใจกัน กิจกรรมในวันนั้นเราเลยต้องปรับไปตามจำนวนครอบครัวที่เข้าร่วมโครงการ แต่รู้ไหมว่าถึงแม้คนที่เข้าร่วมจะน้อยยังไงความรู้สึกซาบซึ้งตรึงใจมันก็ไม่ได้น้อยตามไปด้วย เราได้มีโอกาสเห็นบรรยากาศของครอบครัวอย่างใกล้ชิด เราได้เห็นครอบครัวที่ในตอนเช้าลูกกับพ่อแม่คุยกัน ไม่นั่งด้วยกัน ไม่กอดกัน เห็นเด็กที่เคยทำให้พ่อแม่รู้สึกหนักใจในพฤติกรรมของลูก แล้วสุดท้ายพวกเขาได้ทำกิจกรรมร่วมกัน ได้หัวเราะด้วยกัน ได้ร่วมคิดฟันฝ่าอุปสรรคในด้านต่างๆด้วยกัน และที่เด็ดตอนท้ายจริงๆ ช่วงที่ทุกคนในครอบครัวได้ระบายความรู้สึกดีๆที่ตัวเองมีให้กันและกัน น้ำตาของพ่อ น้ำตาของแม่ น้ำตาของลูก เสียงร่ำไห้กับความรู้สึกที่เป็นสุข เชื่อไหมว่าภาพที่เราได้เห็นเมื่อปีก่อนมันย้อนกลับมาให้เราได้อีก ถึงแม้จะคล้ายภาพเดิมๆ แต่ความรู้สึกที่มันเต็มตื่นทำเอาน้ำตาคลอเบ้า อีกแล้ว ตอนนั้นฉันก็รู้ทันทีว่าเราคงขาดโครงการดีๆอย่างนี้ไม่ได้อีกและเสียดายแทนครอบครัวที่ไม่ได้มาด้วยกัน เราารู้ถึงสิ่งดีๆที่กำลัง

เปลี่ยนแปลงในระยะเวลาข้างหน้าถึงจะเป็นเวลาสั้นๆก็ตามเถอะ รู้ไหม...ภาพในโครงการก็ยังคงอยู่ในใจเราเสมอ เมื่อจบกิจกรรมเราต่างแยกย้ายกันกลับ เมื่อแยกกับครอบครัวที่เข้าร่วมโครงการแล้ว เียนวันนั้นเรากลับกันหาโมเมนต์มาถึงห้อง ศสช. ซึ่งในตอนนั้นเรายังอยู่ที่ตึกผู้สูงอายุด้วยร่างกายที่เหนื่อยอ่อน ภาพแรกที่เรามาถึงและเห็นคือ น้ำที่มันเจ็นนองเข้ามาในห้องทำงาน นึกว่าฝนสาดที่ไหนได้ น้ำจากท่อในห้องใต้บันไดมันซึมออกมาจนล้น โอ้!วันนี้ไม่ได้กลับบ้านเร็วซะแล้ว เราที่เหลือด้วยกัน 4 คน ช่วยกันเก็บของ เช็ดน้ำ ทำความสะอาด ตามช่างมาดูท่อที่น้ำซึม ขอน้องพลทหารมาช่วย สรุปลแล้วเรากลับบ้านกันสามทุ่มครึ่งเพราะกว่าของจะเรียบร้อยเข้าที่ แหม!วันนี้ช่างเป็นวันที่คุ้มค่าอะไรเช่นนี้เหนื่อยกายมากแต่ใจเราสิมีความรู้สึกดีมากมาย เราไม่เหนื่อยกับสิ่งที่เราได้ตั้งใจทำเต็มที่และสิ่งเหล่านั้นมันเกิดผลดีกับทุกคนด้วย ฉันได้เรียนรู้เรื่องต่างๆมากมาย ไม่ว่าจะเป็น การจัดการ โครงการใหญ่ๆ การวางแผน การติดต่อประสานงาน การให้น้องๆเพื่อนร่วมงานได้มีส่วนร่วมช่วยเหลือ การรู้จักเล่นหัวชีวิต (ไม่คำหนิ ไม่เปรียบเทียบ ให้อภัยให้โอกาส ชื่นชม) จากวิทยากร และอีกมากมายจากครอบครัวที่เข้าร่วมกิจกรรม ในใจก็หวังว่าปีหน้าจะมีครอบครัวเข้าเยอะกว่านี้ อยากให้ทุกครอบครัวได้รับสิ่งดีๆเช่นนี้ตลอดไป จนสุดท้ายของวันเราก็ได้ใช้พลังงานแห่งความเป็นแม่บ้านทำความสะอาดอีก คุ่มๆ

สองอาทิตย์ถัดมาเราจัดประชุมประธาน อสม. เราได้สอบถามข้อมูลบรรยาการของครอบครัวที่เข้าร่วมกิจกรรม ทุกคนบอกเป็นเสียงเดียวกันว่าดีมาก ไม่ได้ยินเสียงทะเลาะกัน ไม่ได้ยินเสียงแม่ที่ต้องปลุกลูกตอนเช้า ไม่ได้ยินเสียงลูกสาวที่ตะโกนใส่พ่ออีก และพ่อกับแม่ก็เข้าใจกันมากขึ้นด้วย พอได้รู้แบบนี้ เราก็ยิ่งรู้สึกดีเข้าไปอีก พวกเราดีใจและภูมิใจมาก เราถูกสาขาทหลายกลุ่มองว่าเราทำไปเพราะหน้าที่ แต่ถ้าทำหน้าที่แต่ไม่ใส่ใจเราคงไม่รู้สึกดีอย่างนี้หรอกนะ อย่งไรก็ตามก็ต้องขอบคุณหลายๆคนที่ให้ความช่วยเหลือดูแลจนโครงการสำเร็จด้วยดี ไม่ว่าจะเป็นเพื่อนร่วมงาน วิทยากร อสม.และที่สำคัญครอบครัวที่มาร่วมกิจกรรมกับเรา ขอบคุณจากใจจริง...